

BALLAGÓ FOLYÓ

ZÁKÁNYI BÁLINT

Zákányi Bálint 1953. december 5-én, a Somogy megyei Homokszentgyörgyön született, lelkészcsaládban. A Budapesti Református Teológiai Akadémia elvégzése után 1977-ben lelkésszé szentelték. Szolgált Újpesten, Tahitótfaluban, Szigetmonostoron, a Rákospalota-Újvárosi Egyházközségben, Szeremlén, majd a Pócs-megyer-Leányfalui Társegyházközségben. Utolsó szolgálati helye a Botykapeterdi Társegyházközség volt, itt adta vissza lelkét a Teremtőnek 2012. február 6-án.

Egyházzenei tevékenységét Dr. Csomasz-Tóth Kálmán, a magyar református gyülekezeti ének XX. századi apostola, teológiai professzor szellemi irányításával kezdte, aki benne látta a református egyházzene megújításának létetemenységét. Első kórusműveit az általa alapított Vox Kamarakórus adta elő. Szolgálati helyein gyülekezeti kórusokat alapított: Szeremlén, Rákospalotán, és a Szentendrei-szigeten. Kórusműveit Tíz Kórusmű címmel a Sziget Hangja kórus 2011 nyarán CD-re vette.

1982-től harminc éven át szervezett Egyházzenei Gitártanfolyamot, melynek célja a hangszeres képzés mellett a minőségi ifjúsági éneklerjesztése volt. A tanfolyam használatára írta meg az Egyházzenei Gitáriskolát.

A református zoltáreneklő versenyek állandó zsűritagja volt. Feladatának érezte az egyházi zeneanyanyelvi nevelést. Ezzel a szándékkal írták meg Gattyán Ilonával és Dr. Kálmán Lajossal a Minden forrásaim Tébennd vannak című tankönyvet amihez azonos címmel hangzóanyag is kapcsolódik. 1999-ben a Psalterion Csoport Megemlétem hegedűmet címmel felvettelt készített magyar protestáns énekekből és Zákányi Bálint saját szerzeményéből.

Nem kevésbé jelentős irodalmi munkássága sem. Versei egy sor református orgánumban, antológiában jelentek meg.

Hogy ki is volt ő valójában? Nyugtalan, folyton kereső, szenvedő és Isten után vágyódó lélek, amolyan vándorprédikátor, aki Isten dicsőségét szóban, dalban, versben hirdeti. Néha Adyban, Radnótiban, Bella Istvánban, vagy akár egy református dicsőrethben találja meg a szót, de legtöbbször saját maga által alkotott formában fogalmazza meg a Lényegét, az Út célját, ahová mindenki törekszik (még ha tagadja is), de talán senki nem tudja olyan egyszerű, és mégis a világmindenségre nyitó módon kifejezni, mint ő. Ő valóban a „mindenséggel mérte magát”, porszemként, soha meg nem alkudóan, mindig Istent tekintve etalonnak, olykor kiabálva, máskor sutogva, mindig az igazságot szem előtt tartva. Valódi zarándok volt. Adott, s nem kért. Földi vándorlásának állomásait énekelte meg valamennyi művében.

A Ballagó folyó c. ciklus gitárkíséretes énekeinek java részét magába foglalja, legyen az egyszerű zoltár, vers-megzenésítés, szóló- vagy kórusének, ill. saját dal. Az első összeállítás 1990-ből való, s mind az utolsó ideig bővült. A CD nem tartalmazza a ciklus valamennyi dalát, de képet ad a szerző belső emberi világának rendkívüli gazdagságából. A 24-26. számú énekek spirituálék, melyeket teológiai éveiben dolgozott fel, az utolsó szám pedig az ő előadásában hangzik fel archív felvétellel.

Rostetter Szilveszter